

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 81/17
V Lucemburku dne 18. července 2017

Rozsudek ve věci C-566/15
Konrad Erzberger v. TUI AG

Německý zákon o spoluúčasti zaměstnanců na rozhodování je slučitelný s unijním právem

Skutečnost, že zaměstnanci skupiny, kteří jsou zaměstnáni mimo Německo, nemají právo volit a právo být voleni ve volbách zástupců zaměstnanců do dozorčí rady německé mateřské společnosti, neodporuje volnému pohybu pracovníků.

TUI AG, je německou akciovou společností, která stojí v čele skupiny TUI působící v oblasti cestovního ruchu na celosvětové úrovni. V Německu tato skupina zaměstnává více než 10 000 osob a v jiných členských státech Unie přibližně 40 000 osob.

Konrad Erzberger, který je akcionářem společnosti TUI AG, zpochybňuje u německých soudů složení dozorčí rady této společnosti, jejímž úkolem je dohlížet na představenstvo, které společnost řídí. V souladu s německým zákonem o spoluúčasti zaměstnanců na rozhodování je polovina členů dozorčí rady společnosti TUI AG tvořena zástupci akcionářů a polovina zástupci zaměstnanců.

K. Erzberger tvrdí, že německý zákon o spoluúčasti zaměstnanců na rozhodování je v rozporu s unijním právem, neboť stanoví¹, že osobami, které mohou volit zástupce zaměstnanců do dozorčí rady a osobami, které mohou být voleny jako členové dozorčí rady, mohou být pouze zaměstnanci skupiny, kteří jsou zaměstnáni v Německu. Skutečnost, že se zaměstnanci zaměstnaní dceřinou společností skupiny TUI nacházející se v jiném členském státě – u nichž lze předpokládat, že zpravidla nejsou německými státními příslušníky – nemohou účastnit na složení dozorčí rady společnosti TUI AG, tak porušuje obecný zákaz diskriminace založený na státní příslušnosti. Navíc ztráta postavení člena dozorčí rady při přeložení do jiného členského státu může odradit zaměstnance od využití jejich práva volného pohybu pracovníků.

V tomto kontextu se Kammergericht (Vrchní zemský soud v Berlíně, Německo) rozhodl obrátit na Soudní dvůr s otázkou slučitelnosti německého zákona o spoluúčasti zaměstnanců na rozhodování s unijním právem.

V rozsudku z dnešního dne rozlišuje Soudní dvůr dvě situace.

Co se týče zaměstnanců skupiny TUI zaměstnaných v dceřiné společnosti usazené v jiném členském státě, než je Německo, Soudní dvůr konstatuje, že situace těchto zaměstnanců musí být posuzována nikoliv z hlediska obecného zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, ale z hlediska volného pohybu pracovníků, který je zvláštním pravidlem o zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti v oblasti podmínek zaměstnávání.

Soudní dvůr dále shledává, že situace těchto zaměstnanců nespadá do volného pohybu pracovníků. Pravidla volného pohybu pracovníků totiž nelze použít na zaměstnance, kteří nikdy nevyužili svobody pohybu uvnitř Unie a nehodlají tak učinit. Okolnost, že dceřiná společnost, jež zaměstnává dané zaměstnance, je kontrolována mateřskou společností usazenou v jiném členském státě (v tomto případě Německu), je v tomto směru nerelevantní.

¹ Kammergericht (Vrchní zemský soud v Berlíně, Německo) upřesňuje, že podle většinového názoru panujícího v německé právní vědě a judikatuře je zákon o spoluúčasti zaměstnanců na rozhodování vykládán v tomto smyslu.

Co se týče zaměstnanců skupiny TUI zaměstnaných v Německu, kteří opustí toto zaměstnání za účelem zaměstnání v dceřiné společnosti náležející téže skupině usazené v jiném členském státě, Soudní dvůr konstatuje, že situace těchto zaměstnanců zpravidla spadá do volného pohybu pracovníků. Jejich situaci tedy není namístě posuzovat z hlediska obecného zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti.

Nicméně ztráta práva volit a práva být volen ve volbách zástupců zaměstnanců do dozorčí rady německé mateřské společnosti, a případně ztráta práva vykonávat či nadále vykonávat mandát zástupce v této radě, nebrání volnému pohybu.

Volný pohyb pracovníků totiž nemůže zaměstnanci zaručit, že přestěhování do jiného členského státu než členského státu jeho původu bude ze sociálního hlediska neutrální. Takové přestěhování může být vzhledem k rozdílným existujícím mezi systémy a právními předpisy členských států v konkrétním případě z tohoto hlediska pro dotčenou osobu více či méně výhodné. Volný pohyb pracovníků tedy nepřiznává zaměstnanci právo dovolávat se v hostitelském členském státě pracovních podmínek, za nichž vykonával práci v členském státě původu v souladu s vnitrostátními právními předpisy posledně uvedeného státu.

Unijní právo nebrání tomu, aby v oblasti zastupování a kolektivní obrany zájmů pracovníků v řídicích či dozorčích orgánech společnosti založené podle vnitrostátního práva – což je oblast, která dosud nebyla předmětem harmonizace, ba ani koordinace na unijní úrovni – členský stát stanovil, že pravidla, která přijal, se vztahují jen na pracovníky zaměstnané v závodech, které se nacházejí v tuzemsku.

V projednávaném případě mechanismus spoluúčasti na rozhodování zavedený německým zákonem o spoluúčasti zaměstnanců na rozhodování, který se týká zapojení zaměstnanců prostřednictvím volených zástupců do rozhodovacích a strategických orgánů společnosti, z tohoto důvodu spadá jak do německého práva obchodních společností, tak do německého práva kolektivních pracovněprávních vztahů, jejichž působnost je Německo oprávněno omezit na pracovníky zaměstnané v závodech, které se nacházejí na jeho území, jelikož takové vymezení spočívá na objektivním a nediskriminačním kritériu.

Pokud jde konkrétně o ztrátu mandátu člena dozorčí rady v návaznosti na přeložení do jiného členského státu, má Soudní dvůr za to, že taková ztráta je jen důsledkem legitimní volby Německa omezit použití svých vnitrostátních pravidel v oblasti spoluúčasti na rozhodování na pracovníky zaměstnané v závodě nacházejícím se na německém území.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106